

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 248/2545

พนักงานอัยการจังหวัดอุบลราชธานีโจทก์ นาย ภาณุมาศ โมตันตะสุทธิ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจในการลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่มีอายุกว่าสิบเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี โดยพิเคราะห์ถึงความรู้สึกผิดชอบและสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับจำเลย ดังนั้น ศาลอาจลดมาตราส่วนโทษให้แก่จำเลยหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่ง หรืออาจไม่ลดมาตราส่วนโทษให้เลยก็ได้บทบัญญัติมาตราดังกล่าวหาได้บังคับให้ศาลต้องลดมาตราส่วนโทษให้แก่จำเลยทุกกรณีเสมอไปไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 80 เม็ดน้ำหนัก 7.343 กรัม ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดที่ตำบลหนองบก กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 67, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32 และริบของกลางที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์จำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 67 จำคุก 9 ปีจำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 ปี 6 เดือน ริบของกลางจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลย 5 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคอกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงประการเดียวว่า ศาลต้องลดมาตราส่วนโทษให้แก่จำเลยซึ่งขณะกระทำความผิดอายุกว่าสิบเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ทุกกรณีเสมอไปหรือไม่ เห็นว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 บัญญัติว่า "ผู้ใดอายุกว่าสิบเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้" จะเห็นได้ว่าบทบัญญัตินี้กล่าวให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจในการลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่มีอายุกว่าสิบเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี โดยพิเคราะห์ถึงความรู้สึกผิดชอบและสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับจำเลย ดังนั้น ศาลอาจลดมาตราส่วนโทษให้แก่จำเลยหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่ง หรืออาจไม่ลดมาตราส่วนโทษให้เลยก็ได้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 หาได้บัญญัติเป็นการบังคับให้ศาลต้องลดมาตราส่วนโทษให้แก่จำเลยทุกกรณีเสมอไปดังที่จำเลยฎีกาไม่ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฎีกาของจำเลย

ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

พูนศักดิ์ จงกลณี · ปัญญา สุทธิบดี · กุลพัชร อธิธรรมวินิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/248/2545>